

השדכנית

אולי קשים הם חיי השדכנית, אך על פי סיפורה האישי של הלנה היו חייה בעבר קשים פי כמה.

ילדה

מבית הרוס

היא פותחת ומספרת ללא אזהרה מוקדמת, בקול היסטרי ובתנועות ידיים רחבות: „אני מבית הרוס. הורי גרדשים, ובגלל זה חשוב לי נורא שבני הווג שאני משדכת יתאימו זה לזה. כי גירושין זה הדבר שהכי מפחיד אותי ב"עולם. היום טוב לי נורא ואני מסודרת בחיים, אבל אני נורא פוחדת שמרוב שטוב לי יקרה לי משבר רע, כי לא יכול להיות שהיה לי כליכך טוב.

אני באה מבית שהאסונות בו רודפים אחד את השני. אחותי, אסתר, התאלמנה והייתה מבעלה אחרי שבמשך שנה שלמה חי כמו צמח. עשו עליה כתבה בעיתון, וכתבה בטלוויזיה. אחותי דליה, שהיא יצרנית תכשיטים, היא אם לילדה בת שלוש שחלתה בדלקת קרום-המוח. בעלי נפצע בתאונת-דרכים, ואני מתת מוות לקיני כשילדתי את בני הקטן. הצרות רודפות אחרי כל הזמן.

„כשהייתי בת 10 נולד אחי הקטן. הייתי צריכה לקחת אותו לבית-הספר כדי שאמי

את גיל השלושים מצאים עצמם לבדם במיטה כיוון שלא מצאו להם בני-זוג. מילהמות ישראל הותירו אלמנות רבות. מישרדי הרבנות ידעים לספק מידע סטטיסטי מדהים על שיעור הגירושים.

והלנה, בעלת חוש המיסחרי המפתח, עלתה על הגל, תפסה את הפרינציפ ופתחה לה מישרד שידוכין ספרים-מדורני וכבר היא מתפארת במיסר מרשים של חתונות שיצאו מתחת ידה ושאליון לא הזמנה, כי „אחרי שהם מתחתנים הם שוכחים בכלל שהייתי קיימת ויש כאלה שאפילו לא אומרים לי שלום ברחוב.“ וכתוכחה היא מצלצלת לאחד מאלה שהשתדכו לזכותה, איש חשוב מאד (כי אצלה כולם חשויים, ללא יוצא מן הכלל. מי שאינו חשוב אינו מתקבל כלל למשרדה).

האיש, מנכ"ל חברה, עומד לשאת לאשה מרצה באוניברסיטה שאותה הכיר כאמר צעות מישרד השידוכין של הלנה. השדכנית מבקשת ממנו, בקול מתוק מדבש, כי יואיל לספר לגברת העיתונאית איך היא סידרה לו את החיים וכמה היתה נהדרת כלפיו וכלפי זוגתו המיועדת. האיש גובה לתוך הטלפון: „אני מבקש לשמור על דיסקרטיות! אני רוצה סקנדלים, רוצה חתונה שקטה.“

„את רואה, אומרת הלנה, כפוייטובה כולם. אני עוזרת להם, וכשאני מבקשת שיעורו לי הם בורחים ממני כמו מאש.“

שדכנית הלנה עסירם

אשת יחסי-צבור, בקיצור, כל מה ש"בחורה מסוגלת לעשות — עשיתי. „הסתחבתי בין האנשים היפים, כי חיי פשתי אותם. ערכי עלה בעיני עצמי כשי"שאלו, אברהם ארביב, התברר שבאים למנד"ם. תמיד היה לי רגש-נחיתות, או בשביל להתגבר עליהם. חשוב לי להיות בין אנשים מפורסמים, חשוב לי להיות מפורסמת בעצמי. את יודעת מה זה לבוא לקריית-חיים עם מכונת משרדית? לראות את כל אלה שתמיד לענו עלי וריחמו עלי מציצים בקינאה? היום הם כולם כלומי ניקים, ואני בצמרת.

„כשהייתי ילדה, הייתי מכבסת את הר שמה שלי בלילה כדי שבבוקר תהיה נקייה. הייתי עומדת מול הראי ואמרת לעצמי: „את תהיי משהו. הילדים שלך לא יישנו עם שלושה אחים במיטה שכשי אחד מהם מרטיב כולם גרטבים. היום הם בנים שלי גדלים עם כפית-כסף בפה. „כל החיים שלי שיקרתי בשביל להיות מישהו. בגיל 17 הבנתי שאני משתו, ש"אלהים נתן לי עניינים יסוד, שאני ישה. סיפורתי שאני בחורה מוצלחת מבית טוב וממישפחה חמה, סיפורתי שהורי אנשים אינטליגנטיים, כליכך התביישתי במדצא שלי. אבא שלי אף פעם לא נתן לי נשיקה, אפילו לא על הלחץ. אמא שלי אחרי שאבא עזב אותה, נאלצה לסחור בשוק שחור כדי להאכיל אותנו. איוו לידות עשוקה אני עברתי, עד שתודה לאל הגעתי לאן שהגעתי.“

לקוחות

אכסקלוסיביים

אכן, לפי דעתה הגיעה הלנה עסירם רם רחוק מאד, עובדה היא יושבת במישרדה ממוזג-האוויר, שולפת את הכרטיסיות הציעוניות שלה המסווגות על פי קוד ומיסר, כשהצבע הלבן שייך לרווקות, הוורוד לגרושות ואלמנות, הכתום לגוד"שים ולאמנים המצטוב לרווקים. לקוחותיה של הלנה הם, על פי הגדרתה, „אכסקלוסיביים“. היא לא מקבלת כל אחד, ואת מי שאינו מתאים לה היא מפנה למישרדים אחרים, אף שלדבריה מרבית מישרדיה-שידוכין אינם אלא מישרדים ה"משמשים כסרסורים לדבר עבירה. באותו רגע, כמו עלפי הזמנה, מצלצל הטלפון וגבר בעל קול דק מודיע שהוא מחפש בחורה למטרות מיניות, הלנה מתרגזת, ר"אומרת לו: „אזוני, טעית בכתובת. אנחנו מישרד שידוכין אכסקלוסיבי. אבל אם אתה מעוניין בבחורה למטרות מיניות, אני מר"כנה למסור לך כתובת. „כן, בבקשה“ אומר האיש, הלנה מטיחה בו חדודחלק: „סיבוב הקאונטרי-קלאב! וטורקת את הר שופרת.

היא משוחחת עם צעירה בת 29, בעלת תואר שני במדעי המדינה, שעשתה כל הדרך מירושלים עם הרבה תיקוה בלב. ברגע שבו מפנה הלוקחה הפוטנציאלית את תראש, לחשת הלנה: „זאת לא בשבילי.“ בעדינות היא מסבירה לחסרת

תוכל לצאת לעבוד. יש לי אמא לא רגילה, רק תודות לה יצאנו בחורות טובות. „אבי הוא ממוצא צ'כי, אמי עיראקית. בין אבי לאמי היה פער עצום, ובגלל זה כשאני באה לשדך מישהו למישהי חשוב לי נורא המוצא. אני יודעת שפרענק לא יילך אף פעם עם אשכנזייה, יש הבדל עצום במנטאליות. אני מכירה את זה מאד בית.

אצלנו הבית לא היה בית. כל הזמן מריבות, מישהיה, חיים קשים מאד. הייתי ילדה יפה וגאה, התחלתי לשקר. זו היתה שיקרתי שאבי בחו"ל, שיקרתי שאנחנו עשירים, שיקרתי שאני אשכנזיה למרות שבמראי ובכתובותי נראיתי יותר פרעני קית מאשר אשכנזיה. השם שלי מהבית היה הלנה לייברביץ, ותמיד חשבתי שהדבר הטוב היחיד שאבא שלי עשה בשבילי היה לתת לי שם אשכנזי.

בגיל 14 עבדתי כעוזרת-בית בביתו של הצייר צבי מאדוביץ, ובזכות אמא שלי למדתי בתיכון-ערב. למולי היה לי חבר, חייל, שעזר לי לא להידרדר. בגיל 18 התגייסתי לחיל-הים, ובצבא הכרתי את בעלי, איתמר.

חשוב להיות

מפורסמת

אני הייתי ילדה ענייה, אף פעם בחיים שלי לא לבשתי שמלח ש"היתה שלי, תמיד תפרו לי משמלות של אמא שלי, או שלבשתי שמלות של האחיות שלי. לא אשכח איך לכל הילדים בקריית חיים, שם גודלתי, היה הוללה-הופ, לאמא שלי לא היה כסף לקנות לי. או לקוחתי צינור מהגינה וחברתי אותו בקרש, וכך היה לי הוללה-הופ. לא אשכח גם איך ביטול השנתי כל הילדים היו צריכים ל"הוסיף לירה כל אחד כדי שאפשר יהיה לצרף גם אתי לטיול. ועד היום אני מחשיבה את הצבא כתקופה הישה ביותר בחיי, רק בגלל שכשהגעתי לשם ישנתי בטעם תראשונה בחיי לבדי במיטה. את יודעת מה זה שכל ימי חייך את ישנה עם עוד שלושה אנשים במיטה ופתאום יש לך מיטה עם סדינים לבנים וכולה שלך?

כשהכרתי את בעלי הוא הוציא אותי לבלויים עם שברוט ענקית. זה נורא עשה עלי רושם. הוא עבד עלי, סיפר לי שאבא שלו מיליונר ושיש להם וילה ב"סביון. רק זמן קצר לפני שהתחתנו גילה לי שהוא עובד בתור נהג של איש עשיר ושהמכונות בכלל לא שלו. אבל לי לא היה איכפת. התחתנתי איתו בשביל לא לחזור הביתה. במשך השנים למדתי לאהוב אותו, והיום אני מאחלת לכל זוג שאני מחתנת שיחיה כמונו. אנחנו נשואים כבר עשר שנים, והוא מביא לי כל בוקר מיק"אשכולית למיטה.

אחרי שהתחתנו רציתי לנסות הכל. מה לא עשיתי? הייתי סוחרת-מכונות, שותפה בבטיץ, למדתי קורסים שלא מן המניין באוניברסיטה, השתתפתי בחוגי בית לפסיכולוגיה, למדתי ביטוח, הייתי

לרוץ לכנסת

שואפת הלנה עסירם בעלת העניינים הרווקות הענקיות, הלנה, בת למישפחה דלה מקריית-חיים, שישנה בילדותה במיטה אחת עם שלושת אחיה מחוסר מקום בבית, הגיעה לדעתה לצמרת. עכשיו יש לה מעמד, כסף וכבוד. היא אינה מסתפקת בכך, רוצה לרוץ לכנסת ובבטיחה שגם תגיע.